

VI KEELAND

In de
schijnwerpers

Life on stage 2

Vertaald door Sophie van Vliet

AMSTERDAM · ANTWERPEN

*Voor mijn allereerste vlam,
die toevallig ook mijn echtgenoot is.*

Hoofdstuk 1

Lucky

‘Zin om te neuken?’

Charmante benadering. ‘Heb je ooit succes met die openingszin?’

De tactloze zatlap heeft in elk geval het fatsoen enigszins beschaamd te kijken. ‘Niet echt.’

‘Misschien moet je het eens proberen met een compliment. Dat vinden we veel leuker. Kom, waag nog eens een poging.’

‘Oké.’ Hij giet het restant naar binnen van wat zijn laatste wodka-tonic voor die avond zal worden en brabbelt: ‘Je hebt lekkere tieten.’

Ik schud mijn hoofd en loop door naar het volgende tafeltje. Dat is dan je dank als je zo’n achterlijke eikel probeert te helpen. Nadat ik bij een stuk of zes tafeltjes de drankbestellingen heb opgenomen, blijf ik even staan om naar het podiumpje te kijken. Daar staat een kronkelende vrouw met hart en ziel ‘Hey Jude’ te verkrachten. Het geluid heeft wel wat weg van over een schoolbord krassende nagels.

Begrijp me niet verkeerd, ik ben dol op The Beatles. Uiteraard. Maar dit sneue lied is veel te lang. Het moet voorgoed uit de karaokecatalogus gehaald worden. De zuiplappen op de eerste rij zwaaien hun armen heen en weer en brullen vals, toonloos en uit de maat mee met dit gebed zonder end. Toch moet ik er vanavond om glimlachen. Ik loop naar de bar en zing zachtjes in mezelf: ‘Na na na nananana, nananana, hey Jude.’

‘We gaan ons bezatten zodra het hier straks leeg is,’ schreeuwt Avery boven het bulderende crescendo van het refrein uit. Ineens

zet de zangeres op het podium haar laatste ‘na na na nananana’ in, die ze afsluit met een afgrijselijke, oorverdovende gil.

‘Ik weet niet of ik wel zo lang kan wachten.’ Ik knik richting het podiumpje aan de andere kant van de kroeg en schud mijn hoofd.

‘Ze is eigenlijk niet eens zo slecht.’

Met mijn gezicht breng ik over wat ik niet hardop zeg en Avery rolt met haar ogen terwijl ze de laatste drankjes voor mijn bestelling inschenkt.

‘Je kunt haar natuurlijk altijd even voordoen hoe het moet.’

Ik zet de vier drankjes die ze heeft ingeschonken op mijn dienblad en steek mijn middelvinger op naar mijn beste vriendin voordat ik terugga naar het tafeltje waar vier middelbare vrouwen zich wat moed willen indrinken.

Bij de muur met de ingelijste foto’s blijf ik even staan om een verfrommelde foto van mijn vader en Bruce Springsteen glad te strijken. Ze staan met de armen over elkaars schouder en zijn allebei bezweet na een geïmproviseerde jamsessie van een uur. De foto is genomen tijdens het eenjarige jubileum van de kroeg. Als ik paps glimlach zie, verschijnt er op mijn gezicht ook een. Heel even doe ik mijn ogen dicht. *Stap twee, pap. Ik boek vooruitgang.*

‘Gaan de dames vanavond nog het podium op om te zingen?’ vraag ik om aardig te doen terwijl ik drie mojito’s en een tequila sunrise neerzet. Het is de derde tequila sunrise voor de roodharige met de dikke knot in haar nek. Ze is nu al dronken.

‘Ik zou wel willen,’ brabbelt ze, ‘maar ik heb nog wel wat drankjes nodig voordat ik het aandurf.’

Ik knik, ik zal nooit te veel aandringen. De roodharige draagt een crèmekleurige zijden blouse – alle knoopjes dicht – met een donkerblauwe kokerrok en een bijpassende blazer. Een parelketting maakt haar conservatieve pakje af. Het geheel past perfect bij de ingetogen knot. Maar als ik wegloop, wordt mijn aandacht getrokken door iets onder het tafeltje, en het zijn niet haar keurig over elkaar geslagen enkels. Het zijn haar schoenen. Die passen absoluut niet bij de rest van het beeld. Mary Jane-pumps met twaalf centimeter hoge hakken. De rode zolen verraden dat er meer achter deze vrouw steekt.

Tijdens de zes avonden per week die ik de afgelopen zeven jaar hier bij Lucky's heb doorgebracht, heb ik aardig wat mensenkennis opgedaan. Een heimelijke Beyoncé-wannabe kan ik over het algemeen van mijlenver herkennen. Ik grijns in mezelf en zie in gedachten de roodharige met haar haren los en een borstel in haar handen meezingen voor haar slaapkamerspiegel terwijl ze niets anders draagt dan die Louboutins van negenhonderd dollar.

In het afgelopen halfuur is het hier twee keer zo druk geworden. Het is zaterdagavond en de late film aan de overkant is net afgelopen. Ik spring achter de bar om Avery te helpen en zeg tegen de dj dat hij even wat achtergrondmuziek moet opzetten zodat hij in de bediening kan meehelpen totdat het wat rustiger wordt. Twintig minuten later valt mijn oog op de drankjes die Avery staat in te schenken.

'Is dat voor hetzelfde groepje als daarnet?' Ze is bezig met het mixen van mojito's en de kleuren in het hoge tequilasunriseglas vlammen al mooi op.

'Ik geloof van wel. Rood haar in een knot?'

'Ja, die. Ik wed om twintig dollar dat zij onze potloodventer is.' We gebruiken die term voor de klant die ons verrast. Zonder uitzondering is er elk weekend wel een. Met hun Burberry-regenjas strak om het middel geknoopt komen ze heel bescheiden binnen. Maar na een paar drankjes staan ze met een microfoon op dat podium, gooien hun jas open en ontbloten van alles en nog wat terwijl ze als professionele strippers met hun heupen wiegen. 'Ik durf te wedden dat ze een rode string onder die halflange rok draagt.'

'Zij? Maak je een grapje? Ze draagt nota bene een parelketting.'

Ik trek een wenkbrauw op. 'Is dat een ja?'

Avery vist een twintigje uit haar zak. Ze steekt het in een leeg glas en zet dat op de plank met drankflessen achter haar. 'Doe je inleg erbij en let op de bar. Ik ga even bij Parelkettinkje kijken en langs de wc.'

'Weet je, ik ben nog steeds jouw baas de komende...' Ik kijk op mijn horloge. Het is net iets voor elfen. '...vijf uur.'

'Ik ken je al sinds de middelbare school. Wie hou je hier voor de

gek? Je bent nog steeds de baas als deze tent straks voor de helft van mij is.' Ze geeft me een kus op de wang als ze zich langs me heen haast.

Tien minuten later sta ik nog steeds in mijn eentje achter de bar en is Avery nergens te bekennen. Ik weet zeker dat ze in het steegje staat te roken, ook al beweert ze elke dag dat ze gestopt is. Ik controleer de ID's van drie heel jong uitziende mooie meisjes. Ze blijken net eenentwintig. Hun gesprek kan me niet ontgaan.

'Echt waar, die moet wel gay zijn.'

'Hoezo, omdat hij nog niet naar jou heeft gekeken?'

'Nee, omdat hij te perfect is om hetero te zijn.'

'Kunnen we een drankje voor iemand anders bestellen?' vraagt een van de jonge blondines.

'Uiteraard. Wat zal ik langs laten brengen?'

Ze giechelen een tijdje en besluiten dan dat hun doelwit een *screaming orgasm* gaat krijgen. Ik mix de wodka, Baileys en Kahlúa en giet die in een tumbler met ijs.

'Oké. Wie is de gelukkige ontvanger?'

Eensgezind wijzen ze naar het andere eind van de bar en zeggen in koor: 'Hij.'

*

Wauw. Dat is nog eens een mooie man.

En dat is niet alleen de drie blondines opgevallen. De brunette die haar volle borsten tentoonspreidt, kijkt hem vol vervoering aan als ik hun kant op ga. Toch merk ik dat hij naar mij kijkt als ik langs de lange bar naar hem toe loop. Ik ben wel gewend aan versierpogingen. Mannen blijken een aantrekkelijke vrouw wier enige doel het is alcohol naar hen te brengen, nogal een betoverende combinatie te vinden. Met een paar drankjes op worden ze zelfs nog brutaler.

Halverwege de bar blijf ik staan om een nieuw biertje te tappen voor een klant. Ik hoef tijdens het tappen niet op te kijken om te weten dat Mooie Man nog steeds naar me kijkt. Mijn nekhaartjes

bevestigen dat al. Hij wendt zijn blik niet één keer af, zelfs niet wanneer ik me omdraai en hem zwijgend op het staren betrap.

‘Ik ben hier om je een screaming orgasm te geven.’ Verdomme, van dichtbij is hij nog sexyer. Zijn lichtbruine haar op schouderlengte is precies warrig genoeg om de indruk te wekken dat hij net heeft gesekst. Hij heeft een lang, slank bovenlijf en onder de lange mouwen van zijn strakke T-shirt piepen tatoeages uit. Lekker. Dan glimlacht hij. Kuiltjes. Yep. Die heeft beslist net gesekst.

‘Dank je. Maar ik heb een dames-eerstbeleid.’ Hij knipoogt.

Ik staar hem even aan en laat mijn ogen dan naar de cocktail dwalen, waarop hij mijn voorbeeld volgt.

‘O, je bedoelt het drankje.’ Hij grijnst, wat er ongelooflijk sexy uitziet, en dat weet hij.

Ik rol met mijn ogen, maar net onder het oppervlak schuilt een aarzelende glimlach. ‘Je krijgt het van die drie net eenentwintigjarige dames daar.’ Ik knik in hun richting en ze beginnen alle drie breed te glimlachen en te wuiven.

‘Dat is nou jammer.’

Ik trek een wenkbrauw op. ‘Díe drie vrouwen bieden je een drankje aan waarvan de naam vertelt wat ze met je van plan zijn en dat vind jij jammer?’

‘Ik dacht dat jij me een drankje aanbood.’

Afgezaagd, ik weet het, toch voel ik een vlindertje in mijn buik. ‘Helaas. Maar je krijgt de drieling met de tandpastaglimlach als troostprijs.’ Ik haal mijn schouders op in een poging nonchalant over te komen, draai me om en loop weg. De nabijheid van die man maakt me nerveus. Het is een grote kroeg, maar de manier waarop hij naar me kijkt, geeft me het gevoel dat we in een kleine ruimte opgesloten zitten.

‘Wacht,’ roept hij me na, en ik draai me om. ‘Hoe heet je?’

Ik glimlach en wijs naar het bord boven de bar. *Lucky’s*.

*

Het is hectisch in de kroeg, toch blijf ik hem in de gaten houden. Hij heeft naar de drie vrouwen geknikt en zijn glas geheven om hen te bedanken, maar is niet naar ze toe gelopen om hen te ontmoeten. Uiteindelijk is het rondborstige blonde trio naar zijn kant van de bar gegaan. Ze hebben hun best gedaan zijn aandacht te vangen. Hij glimlachte beleefd maar had duidelijk geen belangstelling. Wat ik heel schokkend vond, want ik had de kroeg eronder durven verwedden dat hij ze alle drie mee naar huis had kunnen nemen.

‘Hé, Lucky,’ roept Mooie Man vanaf het einde van de bar als ik klaar ben met het bedienen van de tafels.

‘Wil je nog een screaming orgasm?’

‘Als je de alcohol bedoelt, nee, dank je, liever een biertje.’

Ik pak een pintglas en tap een Guinness zonder hem te vragen wat voor bier hij wil. Ik schuif het over de gladde, glanzend gepoetste bar naar hem toe en vraag met een ondeugende grijns: ‘Wat nou als ik het niet over de alcohol had?’

‘Dan stonden we al buiten, schatje.’ Nog een knipoog, alleen voegt hij nu een scheve grijns toe aan de kuiltjes in zijn belachelijk sexy gezicht. Zijn glimlach heeft iets jongensachtigs, maar als ik een snelle blik op de rest van zijn lijf werp, zie ik echt alleen maar man. Hij neemt een slokje. ‘Guinness. Mijn lievelings. Goede keuze.’

Avery komt een paar plekken bij Mooie Man vandaan aan de bar staan en schuift haar ronde dienblad mijn kant op. ‘Parelkettinkje wil nog een drankje. Het lijkt erop dat jouw twintigje met mij mee naar huis gaat, want ik weet vrij zeker dat ze onderuit gaat na dat drankje, en niet op het podium klimt.’

Ik kijk naar de roodharige met de strakke knot. Ze is bezig haar donkerblauwe blazer uit te trekken. Niet alleen haar schoenen zijn fantastisch, nu haar blazer openvalt worden haar smalle middel en pezige rondingen zichtbaar. Ze heeft een goed lijf onder dat pak en die parelketting zitten. Ik gok erop dat ze een roodkanten behaaije bij die string draagt.

‘Zie je die roodharige daar?’ vraag ik Mooie Man.

‘Die met dat opgestoken haar?’

‘Die, ja. Ik wed om twintig dollar dat ze voor het eind van de avond op dat podium gaat staan en in een lonkende sirene verandert.’

Mooie Man frons zijn wenkbrauwen. ‘Daar lijkt ze me niet het type voor.’

‘Niet naar haar luisteren.’ Avery wuift mijn woorden weg. ‘Ze denkt ook dat die vrouw een rode string onder dat pakje draagt.’

‘Daar wil ik meer over horen.’

‘Je kunt veel over iemand zeggen aan de hand van wat ze dragen. Een vrouw die geld uitgeeft aan schoenen maar zich bescheiden kleedt, houdt van mooie dingen, ook als niemand die kan zien. Kleed een vrouw uit tot op haar ondergoed en je komt veel over haar te weten.’ Ik haal mijn schouders op. ‘Ik ben hier al zeven jaar vrijwel elke dag. Ik ben heel goed in het herkennen van heimelijke rocksterren.’

Hij neemt een slokje en bestudeert de roodharige. ‘Ga je daar zelf weleens staan?’ vraagt hij me, alleen krijg ik niet de kans om te reageren voordat Avery zich ermee bemoeit.

‘Ze zou op een echt podium kunnen staan als ze dat zou willen. Maar ze heeft arachnofobie.’

Mooie Man kijkt me met een frons aan. ‘Angst voor spinnen?’

‘Negeer haar maar.’ Ik rol met mijn ogen naar Avery en maak de bestelling af. ‘Je kunt tegen Parelkettinkje zeggen dat deze van het huis is.’ Het is vrijwel alleen sinaasappelsap. Ik ben twee rondes geleden al begonnen minder alcohol in haar drankjes te doen. We kunnen toch niet hebben dat Parelkettinkje omvalt voor ze haar debuutoptreden hier bij Lucky’s kan geven.

Het loopt al tegen twee uur als de dj de laatste inschrijfronde voor de karaoke aankondigt. Aan de bar is het al wat rustiger, maar Avery heeft het nog steeds heel druk met de tafeltjes. Het is nu of nooit voor de nerveuze aspiranten die hier binnenkwamen met het plan op dat podium te gaan staan. De helft doet dat gewoonlijk ook, de andere helft wankelt weer naar buiten na zich bovenmatig moed in te hebben gedronken.

Mooie Man heeft de afgelopen uren de ene vrouw na de andere afgeweerd, veel van hen dronken, betoverend en gewillig. Door een onverklaarbare vorm van zwaartekracht lijken mijn ogen hem de hele tijd in de gaten te moeten houden. Het is onmogelijk zijn aanwezigheid te negeren. Tot mijn verbazing zie ik hem na zijn tweede bezoekje aan de toiletten bij de inschrijftafel met de dj staan kletsen.

‘Ben je hier vanavond gekomen om te zingen?’ vraag ik terwijl ik zijn glas weer vul als hij terugkeert naar de kruk waarop hij de hele avond heeft gezeten. ‘Ik had jou niet ingeschat als het type dat alcoholische moed nodig heeft om daar te gaan staan.’

Hij neemt een slokje van zijn bier. ‘Hoe had je me dan wel ingeschat?’

Ik knijp met mijn ogen en doe net of ik hem taxerend opneem, dan leun ik tegen de bar. Hij kijkt geamuseerd. ‘Eerder zou ik “een player” gezegd hebben, maar ik heb je al de hele avond makkelijke prooien zien afwimpelen, dus nu weet ik eigenlijk niet zo goed wat ik van je moet denken.’ Ik haal mijn schouders op. ‘Ben je hier om te zingen?’

‘Dat was oorspronkelijk niet het plan. Ik had hier met iemand afgesproken, maar die belde een paar uur geleden om te zeggen dat het hem niet ging lukken. Ik wist niet eens dat het een karaokebar was, tot ik binnenkwam.’

‘Interessant. Maar je vriend heeft uren geleden al afgezegd en je bent er nog steeds. Ben je dan toch op jacht? Weet je, ik heb het idee dat je er niet zo goed in bent. Het is de bedoeling dat je belangstelling toont voor degene die je aan het eind van de avond mee naar huis wil nemen.’

Mooie Man glimlacht, hij is echt onweerstaanbaar. ‘Dat doe ik ook steeds.’

Ik grinnik en schud mijn hoofd voordat ik wegloop om met een klant af te rekenen. Mooie Man verspilt geen tijd als ik weer terug ben aan zijn eind van de bar. ‘Dus... wil je wat van me drinken?’

Ik werp een overdreven blik om me heen. ‘Dat lijkt me niet echt nodig. Ik heb een kroeg.’

Totaal niet ontmoedigd vraagt hij: 'Etentje dan?'

Ik kijk op mijn horloge. 'Het is twee uur 's nachts.'

'Ontbijt?'

'Ik wil wel slapen voordat ik ontbijt.'

'Geen probleem. Ik kan wel iets klaarmaken als we wakker worden?'

Ik grinnik en schud mijn hoofd, dan draai ik me om en ga de wijnglazen aanvullen. 'Dank je voor je gulle aanbod. Maar ik moet het afslaan.'

'Dat meen je toch zeker niet!' Avery's uitbarsting voorkomt dat ik toelichting moet geven, hoewel Mooie Man zijn ogen geen moment van mij afwendt. Over de rand van zijn hoge pintglas kijkt hij me aan terwijl hij drinkt. De aanblik van zijn bewegende adamsappel doet van alles met mij aan de binnenkant. En ook iets met een deel van mij aan de buitenkant.

'Wat is er aan de hand?' Ik ben blij met de afleiding.

'Parelkettinkje. Kijk nou.' Avery knikt naar de roodharige, die met de dj staat te praten. Ik glunder als ik haar hand naar haar knot zie gaan om er een paar verborgen speldjes uit te trekken. Haar haar valt in golven tot halverwege haar rug.

'Ik zei het toch,' kraai ik triomfantelijk.

Parelkettinkje blijkt beter dan ik me had kunnen voorstellen. Blijkbaar is haar haar niet het enige wat dankzij de alcohol los is gegaan. Tegen de tijd dat ze op het podium staat, zijn er voldoende knoopjes open om een behoorlijk décolleté te tonen en is haar rok tot boven haar knieën opgetrokken zodat ze zich kan bewegen. En wat kan die vrouw zich lekker bewegen. Het wordt minstens tien graden warmer in de kroeg als ze langzaam met haar heupen wiegt terwijl ze 'Breathe' van Faith Hill zingt. Parelkettinkje kan ook nog eens goed zingen. Niet alleen wijs houden... echt zingen. Een hese, zwoele, perfect zuivere, melodieuze stem, die met een beetje oefenen goed genoeg zou zijn om op plaat gezet te worden. Mijn aandacht wordt volledig in beslag genomen door de gesloten bloem die pal voor onze ogen openbloeit. Meer nog dan het nummer dat ze zingt, is dit prachtig om te zien.

Ik benijd haar. Ik zou er alles voor overhebben om daar weer te staan. Maar voor mij is er wel wat meer nodig dan een beetje moed indrinken. Jarenlange therapie heeft weinig opgeleverd en ik heb al lang geleden geaccepteerd wie ik ben. Maar eens in de zoveel tijd overmeestert mijn ziel mijn brein en hunker ik naar verlossing. Waarna ik besluiten neem die niet logisch zijn. Zoals voor morgen bijvoorbeeld.

Om de een of andere reden blijf ik daarna bij Mooie Man uit de buurt. Tegen sluitingstijd is er altijd genoeg te doen, dus het is niet moeilijk. Ik ruil nog een keer van plaats met Avery zodat zij achter de bar kan staan terwijl ik de tafeltjes afloop. Waarschijnlijk denkt ze dat ik het haar makkelijk probeer te maken op mijn laatste avond: de tafeltjes geven vaak veel gedoe rond sluitingstijd. Te veel dronkenlappen die nogal luidruchtig tekeergaan als ze horen dat ze geen drank meer krijgen.

Net als elke avond rond deze tijd kondigt de dj via de speakers aan dat de laatste ronde wordt geschonken, maar deze keer voegt hij eraan toe: 'Vanavond is er tot ons grote plezier een beroemdheid aanwezig in Lucky's. Voor degenen onder jullie die Flynn Beckham nog niet kennen: daar zal snel verandering in komen. Er zijn geruchten dat hij mee zal gaan op een grote, uitverkochte tournee. Graag een hartelijk applaus voor deze rockster, die vanavond op ons podium zijn zachte kant zal laten zien.'

De hele tent barst in applaus uit, behalve ik. Ik blijf als aan de grond genageld staan kijken hoe Mooie Man naar het podium loopt. Hij pakt de microfoon uit de standaard en kijkt met een nonchalante glimlach rond. Zijn ogen zijn op mij gericht als zijn stem door de speakers klinkt en de woorden over me heen spoelen. 'Dit is normaal niet mijn stijl. Maar het is bijna sluitingstijd, dus ik dacht: misschien kan ik wat inspiratie bieden voor degenen onder jullie die hopen op een *lucky night*. Net als ik.' Hij knipoogt naar me en knikt naar de dj ten teken dat die het nummer kan starten. Ik herken het al na de eerste vier noten. Het is een van mijn lievelingsnummers aller tijden. Een echte klassieker, hoewel mensen van mijn leeftijd de gruisige, gevoelvolle stem van Rod Stewart

meestal niet weten te waarderen. De muziek van ‘Tonight’s the Night’ speelt zachtjes op de achtergrond totdat de zinnelijke stem van Mooie Man zich erbij voegt.

Toen Parelkettinkje haar lied eruit gooide, staarde ik ook gebio-
logeerd naar het podium, maar dat was om een heel andere reden. Zijn stem is verleiding in de vorm van geluid, en stroomt uit hem met het gemak van een professional. De hele kroeg wiegt mee. Alle vrouwen gaan dichterbij het podium staan. Zelfs Parelkettinkje.

Een tijdje kijk ik naar zijn voet, die perfect met de maat meetikt. Ik heb een zwak voor mannen met een goed gevoel voor ritme. Tegen muzikanten ben ik altijd weerloos. Dan dwalen mijn ogen langzaam omhoog en bekijk ik de delen van die man waar ik eerder van achter de bar alleen een glimp van heb opgevangen. Zijn jeans zit laag om zijn smalle heupen en een eenvoudige donkere longsleeve spant om zijn schouders. Op zijn beide onderarmen piepen tatoeages onder de omhooggeschoven mouwen uit. Als mijn ogen eindelijk zijn gezicht bereiken, merk ik dat hij heeft gezien dat ik naar hem kijk. Hij trekt een wenkbrauw op en zingt me het volgende couplet toe.

*You’d be a fool to stop this tide
Spread your wings, and let me come inside*

Je bent gek als je deze kans niet aangrijpt. Sla je vleugels uit en laat me toe. Ik knipper met mijn ogen om de waas te verdrijven. Flynn Beckham krijgt het voor elkaar zijn blik over elke vrouw in de ruimte te laten glijden en je toch het gevoel te geven dat jij de enige bent naar wie hij écht kijkt. Alsof hij zojuist de ware heeft gevonden in een zaal vol vrouwen, en niet alleen degene die hij die avond mee naar huis wil nemen... De ware, die hij al zoekt sinds de eerste keer dat hij op een podium is gaan staan.

‘Jezus. Als hij nog een nummer doet, ga ik op de speaker zitten,’ zegt Avery terwijl ze op de bar leunt. ‘Ik durf te wedden dat ik alleen al van de vibraties in zijn stem een orgasme kan krijgen.’ Ze heeft het tegen mij, toch maakt haar blik zich geen moment

los van Mooie Man. Samen staren we naar het podium met de adoratie van een stelletje tieners dat naar Justin Bieber kijkt. ‘Die man wil jou. Ik durf te wedden dat jij niet op een speaker hoeft te gaan zitten. Hij zou zijn hoofd zo tussen je benen steken en tegen je punani zingen als je dat zou willen. Hoog tijd voor een upgrade in de categorie rockstervriendjes. Waar zit Sleazy Ryder eigenlijk vanavond?’

Mijn beste vriendin heeft het niet zo op mijn vriend. Dylan Ryder is de leadzanger van Easy Ryder, maar zij heeft een heel scala alternatieve namen voor hem en zijn band. ‘Hij is vast komen te zitten in Philadelphia... heeft zijn aansluiting gemist. Hij belde om te zeggen dat hij het niet ging redden vanavond.’

‘Dat is nou ook jammer.’ Ze glimlacht sluw. ‘Verandering van spijs doet vrijen.’

‘Het is “verandering van spijs doet eten”.’

‘Dat ook.’